

prima instanță O. Cernei
instanța de apel N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Olga Borodin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Borodin împotriva întreprinderii de stat „Cadastru”, intervenienți accesorii Nicolae Gonța, Primăria orașului Durlăști și notarul Daniela Melnic, cu privire la contestarea refuzului, anularea certificatului confirmativ eliberat de Oficiul cadastral teritorial, anularea certificatului de moștenitor legal, separarea gospodăriilor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Olga Borodin și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care cererea a fost respinsă ca tardivă și neîntemeiată,

c o n s t a ț ă:

La 04 septembrie 2014, Olga Borodin a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Cadastru”, intervenienți accesorii Nicolae Gonța și Primăria or. Durlăști, solicitând:

- să fie anulat refuzul ÎS „Cadastru” din 10 iulie 2014 nr. B- 260/14/01-07/7563 cu privire la respingerea cererii Olgăi Borodin privind efectuarea rectificărilor înscrierilor în Registrul bunurilor imobile, recunoașterea și înregistrarea gospodăriilor din mun. Chișinău, or. Durlăști, str. M. Sadoveanu, 122 „b” și 122 „a”, ca fiind gospodării separate, care aparțin Olgăi Borodin și lui Nicolae Gonța, ca fiind ilegal în fond;

- să fie anulat Certificatul nr. 214y/2003 din 24 martie 2003, eliberat de OCT Chișinău pe numele Olgăi Borodin, care nu corespunde situației juridice reale;

- să fie anulat Certificatul de moștenitor legal nr. 1929 din 27 martie 2003, eliberat de notarul Daniela Melnic pe numele lui Olgăi Borodin și înregistrat la OCT

Chișinău cu nr. cadastral 012150002801, ca fiind ilegal, cu radierea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile;

- să fie recunoscute ca gospodării separate, gospodăria Olgăi Borodin situată în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. M. Sadoveanu, 122 „b”, compusă din casa de locuit lit.A cu suprafața totală de 55,8 m², inclusiv cea locativă de 28,6 m², veranda lit. „a” cu suprafața de 12 m² și șura nr. 1 cu suprafața de 13,3 m² și gospodăria lui Nicolae Gonța situată în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. M. Sadoveanu, 122 „a”, compusă din casa de locuit lit. A2 cu suprafața totală de 64,6 m², inclusiv cea locativă de 35,6 m², garaj cu suprafața de 18,7 m², șura nr. 2 cu suprafața de 14,1 m² și beci cu suprafața de 9 m², cu înregistrarea lor în Registrul bunurilor imobile;

- compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în iunie 2014 s-a adresat la ÎS „Cadastru”, solicitând rectificarea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile referitor la gospodăriile Durlăști, mun. Chișinău, deoarece la OCT Chișinău aceste gospodării sînt înregistrate ca proprietate comună pe cote-părți. În realitate însă, acestea sunt două gospodării separate, independente, neavînd regimul juridic de proprietate comună pe cote-părți.

În acest sens, menționează Olga Borodin că în martie 2003, după decesul lui Vladimir Borodin, OCT Chișinău a eliberat pe numele său certificatul nr. 214y/2003 din 24 martie 2003, care a stat la baza perfectării certificatului de moștenitor legal nr. 1926 din 27 martie 2003, înregistrat la OCT Chișinău la 28 martie 2003 (nr. cadastral 012150002801).

Susține că în certificatul nr. 214y/2003 din 24 martie 2003 incorect se indică că, Vladimir Borodin și Nicolae Gonța dețin câte ½ cotă-parte din imobilul situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. M. Sadoveanu, 122, iar aceste erori au fost transcrise în Registrul bunurilor imobile.

Consideră reclamanta că aceste înscrieri lezează drepturile de proprietate atât ale sale, cât și ale lui Nicolae Gonța deoarece conform acestora, Olga Borodin deține ½ cotă-parte din bunurile imobile ce aparțin exclusiv lui Nicolae Gonța și invers, Nicolae Gonța deține ½ cotă-parte din bunurile imobile ce aparțin exclusiv Olgăi Borodin.

Afirmă că la 10 iulie 2014 a primit refuz de la ÎS „Cadastru”, cu care nu este de acord și consideră că urmează a fi anulat, deoarece Vladimir Borodin, fostul proprietar, a procurat ½ cotă-parte din această gospodărie în anul 1968, procurînd încăperi concrete din acest imobil. Altă ½ cotă-parte a fost procurată în anul 1979 de Nicolae Gonța, care la rîndul său a procurat încăperi concrete din acest imobil.

Proprietarii Vladimir Borodin și Nicolae Gonța tratau aceste gospodării ca gospodării separate, care aveau intrări separate, rețele ingineresti și alte comunicații separate. Separat plăteau impozite pe imobil și alte plăți comunale.

Astfel, reține că *de facto*, au fost create două gospodării separate.

Menționează că totodată, aceste gospodării au fost recunoscute ca gospodării separate și *de iure*, prin Hotărârea Comitetului Executiv al Sovietului Sătesc Durlăști nr. 11/3 din 06 noiembrie 1986, înregistrată la OCT (MBTI) Chișinău la 25 decembrie 1986, când gospodăria din str. M. Sadoveanu, 122 a fost divizată în două gospodării separate: gospodăria Borodin și gospodăria Gonța.

Susține Olga Borodin că nu cunoaște din care motive OCT (MBTI) nu a efectuat înscrierile date în dosarul tehnic de inventariere și nu a înregistrat de drept divizarea

acestui imobil în două gospodării separate, în conformitate cu Hotărârea Comitetului Executiv al Sovietului Sătesc Durlești nr. 11/3 din 06 noiembrie 1986.

Mai invocă reclamanta că înregistrarea dreptului său de proprietate în Registrul bunurilor imobile asupra gospodăriei amplasată în or. Durlești, str. M. Sadoveanu, 122, a avut loc în baza Certificatului de moștenitor legal nr. 1929 din 27 martie 2003, eliberat de notarul, care la rândul său, a fost emis conform Certificatului nr. 214y/2003 eliberat de OCT Chișinău la 24 martie 2003.

Astfel, consideră că deoarece începând cu anul 1986 gospodăria amplasată în or. Durlești, str. M. Sadoveanu, 122 nu mai are regim juridic de gospodărie comună pe cote-părți, certificatul nr. 214y/2003 din 24 martie 2003 este ilegal și urmează a fi anulat, iar certificatul de moștenitor legal, urmează a fi anulat ca act subsecvent.

Prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 februarie 2015 în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu notarul Daniela Melnic.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Olga Borodin împotriva ÎS „Cadastru”, intervenienți accesorii Nicolae Gonța, Primăria or. Durlești și notarul Daniela Melnic, cu privire la contestarea refuzului, anularea certificatului confirmativ eliberat de Oficiul cadastral teritorial, anularea certificatului de moștenitor legal, separarea gospodăriilor și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

La 12 octombrie 2015 Olga Borodin a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Olga Borodin și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 octombrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 31 martie 2016 Olga Borodin a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 octombrie 2015, cu restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând încălcarea normelor de drept procedural prin prisma prevederilor art. 432 alin. (3), lit. f) Codul de procedură civilă, care statuează expres că, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

În acest sens susține că, pornind de la obiectul litigiului în cauză, instanțele inferioare de judecată nu au reținut că în pricina dată persistă mai multe cerințe, unele fiind de competența instanței specializate de contencios administrativ, iar altele de competența instanței de drept comun, și au examinat pricina în ordinea contenciosului administrativ. Or, conform prevederilor art. 37¹ Codul de procedură civilă, toate pretențiile urmau să fie examinate în instanța de drept comun.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că Olga Borodin a depus recursul la 31 martie 2016, acesta se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurenta Olga Borodin și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la

art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurenta Olga Borodin poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Olga Borodin în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Olga Borodin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari